

hært, thi derved blev det muligt for de Medlemmer, der ønskede det, at udtale, at skjøndt de naturligvis erkjende Betydningen af den udenlandske, den gennemrigste og mellemrigste Trafik, anerkjende den økonomiske Betydning deraf, maa man ikke glemme, at ogsaa de afsteds liggende Egnes Forbindelse med Hovedcentrerne har stor økonomisk Betydning. Jeg vil altsaa gjerne have en nøiere Forklaring af det ærede Medlem. I Slutningen af sit Foredrag sagde han, at man kunde stemme derfor som et Baade—Dg, men i Begyndelsen af sin Bemærkning og i Betænkningen stillede han det som et Enten—Eller. Det maa imidlertid enten være Et af To eller være baade det Ene og det Andet — men saa er det Brøvl — og da vi nu skulde stemme derom, vilde jeg gjerne vide, om det saa skal være et Baade—Dg eller et Enten—Eller. Skulde Medlemmerne virkelig kunne lægge det ind i det ærede Medlems Forslag, at man lægger Vægt paa begge Dele, men ikke vil, at naar man faar det Ene, kommer det Andet ikke, saa vil jeg stemme derfor. Men er Forslaget en Mod-sætning til vort Forslag, skal det forstaas saaledes, at den gennemrigste Trafik ikke maa gennemføres, begyndes og udvikles — her er jo efter det ærede Medlems egen Forklaring kun Tale om en Begyndelse — for der er ført Jernbaner til samtlige afsteds Egne i Landet, saa udelukker det vort Forslag, og saa anbefaler jeg at stemme derimod, eller rettere, saa vil der ikke blive stemt derom, thi det vil da være bortfaldet, naar vort Forslag vedtages. Er det to Forslag, der hænge sammen, saa beslutter man gennem deres Vedtagelse, at begge Dele skulde ske, og saa mener jeg, det er forstandigt, thi det kan ske. Det, der i Virkeligheden er en Hindring for, at vi faae baade den gennemrigste og den indenrigste Trafik udviklet, er en gal Militærpolitikk, og jeg vil derfor med Fornøielse stemme for det ærede Medlems Forslag, som saa er et hderligere, men jeg tilstaar temmelig uskyldigt platonisk Slag til Militærpolitikk. Vort Forslag er et virkelig Slag dertil, men jeg har Intet imod, at det platoniske følger efter det virkelige. Er derimod det ærede Medlems Forslag stillet for at hindre os i foreløbig at faae den gennemrigste Trafik udviklet, altsaa for at holde Pengene i Statskassen, for at der kan bygges saa mange Fæstninger som muligt, saa kan jeg ikke stemme derfor. Nu haaber jeg, at det ærede Medlem har forstaaet mig saa meget, at han er i Stand til tydelig at forklare, hvad han mener, om hans Forslag har den Betydning, at Medlemmerne

kanne stemme derfor, idet det er et Baade—Dg.

Berg: Den ærede Minister synes i Aar at være generet ved sine Tal fra i Fjor. Den ærede Minister udtalte meget energisk i Fjor, at han skulde staa ved de Tal og de Beregninger, han havde opstillet for os i Finansudvalget. Naar den ærede Finansordfører nu yttrede, at Frihavnen var medtaget i den Sum af op over 50 Millioner, som jeg har nævnt, og gjentagne Gange nævnte dette, er det jo en Misforstaaelse. Ministerens 50 Millioner eller op over 50 Millioner havde kun det mindre Projekt og Udviklingen af Jernbaneforholdene ved Kjøbenhavn, men slet ikke Frihavnen, den var ikke indbefattet i de 50 Millioner. Skulde man have taget Flex-tallets Jernbaneforslag om Jernbaneforholdene i Kjøbenhavn med, som ikke kunne gaafe udelukkes fra den gennemrigste Trafik paa denne Strækning, og Frihavnen, saa vilde det være blevet 81 Millioner, Frihavnen med alt Tilbehør regnet til 31 Millioner Kr., og ikke 50 Millioner. Den Forklaring, som Finansordføreren gav af vor Stilling til denne Sag, at vi have Frihavnen medregnet i de 50 Millioner, hvor A., B. og C. høre sammen, er derfor aldeles grebet ud af Luften. Det er ikke antydnet af mig og har ligesaa lidt noget Holdpunkt i de Forhandlinger, jeg iøvigt henviste til, nemlig Forhandlingerne i Fjor, Sp. 3654 ff. Den ærede Ordfører er vist en lille Smule mere opfattelsesnem, end han gav sig ud for at være; for mig stiller det sig i alt Fald, som om han staaar og svinger med Grunde, naar han taler. De to Standpunkter ere Modsetningsstandpunkter, og dog, naar Tidssfølgen og Forholdene komme i Betragtning, ikke i den Forstand, at det Ene absolut udelukker det Andet. Det ene Standpunkt er, som Betænkningen klart viser, det, at i første Række af de Opgaver, Staten har med Hensyn til vore Samfærdselsmidler, staaar Udviklingen af det indenlandske Jernbanenet. Det er klart og tydeligt, at den staaar i første Række. Men i de samme Motiver sigte vi Intet om, at der ikke indenfor passende Grændser ogsaa kan tillægges den gennemrigste Fart Betydning. Det er det ene Standpunkt. Det andet Standpunkt er det, hvorpaa det ærede Medlem staaar, men for Resten mere af-dæmpet i Aar. Det glæder mig, at det ærede Flertal er mere modtageligt for Grunde i Aar end i Fjor; jeg skal henvise til det Foredrag, hvort den ærede Ordfører